

ascultători, învățați și înțelepți. Căci, de nu avem grijă și nu ne ostenim pentru semenii noștri, ne pedepsește Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel îi învață pe creștini zicând: „Nimenea să nu aibă grijă numai de dânsul, ci și de fratele lui!”, și cu atât mai mult ne va pedepsi Dumnezeu pe noi, de nu vom avea grijă de fiii noștri.

Și iată că tu, omule, faci tot ce poți ca să agonisești fiului tău sau un cal bun, sau o casă bună, sau țarină bogată și vie, sau multe alte bogății, dar cum să faci binele, cum să aibă suflet bun și curat, cum să aibă dreaptă învățătură și înțelepciune, la acestea nu te gândești, nicidecum! Să zicem că pe toate aceste avuții le are și că ele sunt multe și cinstite. Dar, de nu-i bun, nici încercat, cel care le are, de le-ar și chivernisi, toate se pierd și se strică, împreună cu el. Și, de va fi sufletul lui vrednic și bun, chiar dacă nu ar avea nimic în casa lui, va putea lesne să le agonisească pe toate.

Mulți dintre părinți, iarăși, fac mare rău că pe fiii lor care trăiesc în fărădelege și se poartă rău și nesocotit nu vor să le corecteze purtarea, nici să-i certe, nici să-i dojenească cu cuvântul, nici să-i supere.

Când vezi pe cineva că-ți bate copilul, îți pare rău, te superi și te înfurii ca o fiară sălbatică, și mai rău sari la cel care îl bate. Iar când vezi că în toate zilele satana îți bate fiul și îl duce la diavoli, tu dormi și nu te mâhnești, nici nu vrei să-l scoți de la fiara cea rea, diavolul! Și atunci, ce iubire de oameni vei afla tu înaintea lui Dumnezeu?

Deci tu, care te lenevești să-ți educi fiul, ce răspuns vei da lui Dumnezeu? Ce-ți va zice Dumnezeu ție, care ești părinte: N-a locuit copilul tău împreună cu tine? Nu te-am lăsat eu învățător și stăpân și purtător de grijă asupra copilului tău? Nu ți-am poruncit să-l educi și să-l înveți încă de când este mic? Nu ți-am dat, în mâinile tale, toată puterea asupra lui?

Deci ce iertare vei afla dacă îți vei lăsa copilul să crească și să rămână, chiar de la început, fără educație și fără învățătură? Ce vei zice? Că-i copilul încet la minte și nu poate fi educat și învățat? Dar trebuia, atunci când copilul era mic să-l înveți și să-l obișnuiești cu lucrurile cele bune și să-i cercetezi adâncimile sufletului, ca încă de la această vârstă să știe încotro să-și îndrepte pașii. Agricultorul taie mărăcinii înainte de a ara ogorul și la fel se procedează și cu obiceiurile cele rele ale copilului.

Dacă copiii cresc de mici în bune obiceiuri, greu se vor abate spre rău când vor ajunge la vârsta matură. Pentru aceasta și Sfântul Apostol Pavel zice în Întâia Epistolă către Corinteni (15,33): „Prietenii rele strică obiceiurile bune!”.

„Fiilor, ascultați pe părinții voștri în Domnul, fiindcă așa este cu dreptate! Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ, căci aceasta este întâia poruncă a făgăduinței!“. Iar înțeleptul Solomon zice: „Fiul certat, înțelept va fi!“, fiindcă părintele care își iubește fiul, acela îl dojenește cu blândețe.

Despre creșterea copiilor

Vă rog și vă chem, frații mei, să aveți multă grijă și multă nevoință pentru copiii voștri. Luați seama pururea la mântuirea sufletelor lor. Aduceți-vă aminte de fericitul Iov care, în toate zilele, aducea jertfă pentru fiii lui, că se temea ca nu cumva să greșescă ei față de Dumnezeu cu gândul! Luați pildă de la Avraam care a poruncit ca strănepoții lui să țină legea lui Dumnezeu! Că și David, împăratul și proorocul, vrând să moară mai bine decât să lase fiului său moștenire mare, l-a chemat pe acesta și i-a poruncit zicând: „O, fiul meu! De vei vrea să trăiești după legea lui Dumnezeu, nu se va abate asupra ta niciun rău, ci toate lucrurile vor fi după vrerea ta și vei dobândi tărie multă! Dacă te vei lipsi de ajutorul lui Dumnezeu, la nimic nu-ți va folosi împărăția și puterea aceasta; că de nu are omul dreptate și credință neclintită, se pierd și averile pe care le-a strâns cu nevoie și cu multă trudă! Dar când are cineva de partea lui dreptatea și credința neclintită în Dumnezeu, dobândește și pe acelea pe care nu le are”.

Se cuvine, dar, ca părinții să nu se îngrijească cum să le procure copiilor lor bani și avuție multă, ci cum să-i poată face mai bogați în smerenie, în învățătură, în bunătate și în înțelepciune. Să-i facă să nu aibă nevoie de multe, ca să nu-i ispitească și să-i biruie poftele și lumeștile lucruri ale tinereții, ci să fie

Sfântul Ioan Gură de Aur

„Despre creșterea copiilor”, Ed. Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, 2003